

บทที่ 7

การวางมือ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

- นิยาม “การวางมือ”
- รู้ถึงจุดประสงค์สำหรับการวางมือในสมัยพันธสัญญาเดิม
- รู้ถึงจุดประสงค์สำหรับการวางมือในสมัยพันธสัญญาใหม่
- บอกถึงคุณสมบัติสำหรับการรับใช้โดยการวางมือ

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“ฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่นั่นนาน มีใจกล้ากล่าวด้วยความวางใจในองค์พระผู้ เป็นเจ้า และพระองค์ได้ทรงรับรองตำแหน่งพระคุณของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสอง ทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ได้” (กิจการ 14:3)

คำนำ

หลักข้อเชื่อของการวางมือ คือ หลักประกันที่สี่ในเรื่องรากฐานของความเชื่อของคริสเตียน

การวางมือคือ กิริยาที่บุคคลหนึ่งวางมือของเขาลงบนร่างกายของบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์ฝ่ายวิญญาณที่แน่ชัดการวางมือนี้จะตามมาด้วยการอธิษฐาน หรือการพยากรณ์

การบันทึกในพันธสัญญาเดิม

การวางมือในพันธสัญญาเดิมใช้ในจุดประสงค์ต่อไปนี้

1. การถ่ายทอดพระพรหรือสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ (การถ่ายทอดหมายถึง บางสิ่งฝ่ายวิญญาณไหลออกจากคนที่วางมือให้แก่คนที่เขาสัมผัสและตั้ง)
2. การยืนยันในที่สาธารณะถึงพระพรหรือสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณที่ได้รับจากพระเจ้า
3. การถวายตัวต่อพระเจ้า สำหรับงานรับใช้พิเศษ ตัวอย่างในพันธสัญญาเดิม 3 ตัวอย่าง แสดงถึงจุดประสงค์ในการวางมือ

อิสราเอล

ปฐมกาลบทที่ 48 เป็นการบันทึกครั้งแรกของการวางมือเพื่อผลประโยชน์ ฝ่ายวิญญาณ โยเซฟนำบุตรชาย 2 คน คือ เอฟราอิมและมนัสเสห์ไปหาบิดาเพื่อขอให้ อวยพรแก่ลูกทั้งสอง

“ฝ่ายอิสราเอลก็เหยียดมือขวาออกวางบนศีรษะเอฟราอิมผู้เป็นน้อง และมีมือซ้ายวางไว้บนศีรษะมนัสเสห์ เหยียดมือออกไขว่กันเช่นนั้น เพราะมนัสเสห์เป็นบุตรหัวปี”

(ปฐมกาล 48:14)

การอวยพรของยาโคบได้ถูกส่งผ่านมายังหลานชายทั้งสอง โดยการวางมือของเขาบนศีรษะของหลาน

พวกเลวี

พวกเลวีได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้า เพื่อปรนนิบัติชุมชนอิสราเอลในฐานะผู้นำฝ่ายวิญญาณในตำแหน่งนี้เขาเป็นตัวแทนของประชาชนต่อหน้าพระเจ้า

“เมื่อเจ้านำคนเลวีมากราบทูลพระเจ้า ให้คนอิสราเอลเอามือของเขาวางบนคน เลวี”

(กันดารวิถี 8:10)

โมเสส

ขณะที่โมเสสเข้าใกล้ช่วงสุดท้ายของการรับใช้ในโลกรนี้ เขาขอให้พระเจ้าแต่งตั้งผู้นำใหม่เหนือชนอิสราเอล

“และพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงนำโยชูวา บุตรหนุ่มผู้มีพระวิญญาณอยู่ภายในเขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และจงกำชับเขาต่อหน้าชุมนุมชน เจ้าจงให้เกียรติยศอย่างของเจ้าแก่เขา เพื่อให้ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา”

(กันดารวิถี 27:18-20)

“และโมเสสกระทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชูวาให้มายืนต่อหน้าเอเลอาซาร์ปุโรหิต และต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมด และท่านเอามือวางบนโยชูวา และกำชับเขาตามที่พระเจ้าตรัสสั่งทางโมเสส” (กันดารวิถี 27:22-23)

ผลของการวางมือซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตของโยชูวาได้บันทึกไว้ในเฉลยธรรมบัญญัติ

“โยชูวาบุตรหนุ่มก็ประกอบด้วยสติปัญญา เพราะโมเสสได้เอามือวางบนเขา ดังนั้นประชาชนอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขาและได้กระทำดังที่พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสไว้”

(เฉลยธรรมบัญญัติ 34:9)

การวางมือของโมเสสลงบนโยชูวานั้น เป็นสิ่งสำคัญทั้งสำหรับบดขยี้และชุมชนอิสราเอลทั้งหมดโดยการกระทำเช่นนี้ โมเสสได้ถ่ายทอดสติปัญญาและเกียรติ ซึ่งเขาได้รับจากพระเจ้า ให้แก่โยชูวาโมเสสได้ยืนยันแก่อิสราเอลถึงการที่พระเจ้าทรงเลือกโยชูวาเป็นผู้นำคนใหม่

บันทึกในพันธสัญญาใหม่

ในพันธสัญญาใหม่ได้บันทึกจุดประสงค์ทั่วไป 5 ประการสำหรับการวางมือ

หมายสำคัญเหนือธรรมชาติ

พระเยซูทรงใช้การวางมือในงานรับใช้ของพระองค์

“พระองค์จะกระทำการมหัศจรรย์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค” (มาระโก 6:5)

“ครั้นเวลาตะวันตกยอแสง ใครมีคนเจ็บเป็นโรคต่าง ๆ ก็พามาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงวางพระหัตถ์ถูกต้องเขาทุกคน ให้เขาหายโรค” (ลูกา 4:40)

“พระองค์ทรงวางพระหัตถ์ลงบนเขา และในทันใดนั้นเขาก็ยึดตัวตรงได้และสรรเสริญพระเจ้า” (ลูกา 13:13)

ข้อความสุดท้ายที่พระองค์ตรัสกับสาวกในช่วงสุดท้ายของการรับใช้ พระเยซูทรงกล่าวถึงหมายสำคัญเหนือธรรมชาติ ซึ่งเกิดขึ้นไปด้วยกันกับการเทศนาข่าวประเสริฐ

“จะมีคนเชื่อที่ไหน หมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือ เขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วยแล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค”

(มาระโก 16:17-18)

หมายสำคัญเหนือธรรมชาติประการหนึ่ง คือ การวางมือซึ่งเป็นทางที่พระเจ้าทรงรักษาคนเจ็บป่วย และทรงกระทำการอัศจรรย์อื่น ๆ มาระโก 16:17-18 ยืนยันว่าการวางมือจะคงมีต่อไป ภายหลังจากการรับใช้ของพระเยซูสิ้นสุดลงในโลกนี้

การวางมือในพระนามพระเยซูใช้เพื่อรักษาคนเจ็บป่วยทางกาย คนที่วางมือลงบนคนเจ็บป่วยได้ถ่ายทอดฤทธิ์อำนาจของการทรงรักษาที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า

บางครั้งคนเจ็บป่วยรู้สึกได้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในร่างกายของเขา แต่ในบางครั้งก็ไม่มีความรู้สึกอันใด แต่ไม่ได้หมายความว่า การทรงรักษาไม่ได้เกิดขึ้น การวางมือเป็นกริยาของความเชื่อ และการเชื่อฟังต่อพระวาทะของพระเจ้า ประสิทธิภาพในการทรงรักษาของพระเจ้าไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึก

เวลาของการรักษาก็แตกต่างกันไป บางครั้งเราได้รับการทรงรักษาอย่างสมบูรณ์ ในทันทีทันใด ในขณะที่มือได้วางลงบนคนเจ็บป่วย แต่ในบางครั้งการทรงรักษาเป็นไปทีละเล็กละน้อย (มาระโก 8:22-25)

เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องสอนผู้ที่แสวงหาการรักษาโรค เกี่ยวกับความสำคัญของการรักษาความเชื่อจนกว่าการรักษาโรคจะเสร็จสมบูรณ์ (คำสอนต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ให้ไว้ในหลักสูตรที่ชื่อว่า "การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง")

หนังสือกิจการของอัครทูต บันทึกว่าพระเจ้าทรงใช้การวางมือโดยผู้เชื่อเพื่อทำการรักษาที่มหัศจรรย์ และหมายสำคัญเหนือธรรมชาติอื่น ๆ ที่ยืนยันพระวาทะของพระเจ้า

“ฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่นั่นนาน มีใจกล้ากล่าวด้วยความวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ได้ทรงรับรองตำแหน่งพระคุณของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสองทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ได้” (กิจการ 14:3)

“มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครทูตได้ทำด้วยมือของตนในหมู่ประชาชน พวกเขาอยู่พร้อมกันในเฉลียงของซาโลมอน” (กิจการ 5:12)

“แล้วอานาเนียก็ไป และเข้าไปในตึกวางมือบนเขาโลกกล่าวว่า พี่ซาเอย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซูได้ทรงปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อ ท่านจะเห็นได้อีก และเพื่อท่านจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์” (กิจการ 9:17)

“พระเจ้าได้ทรงกระทำอิทธิฤทธิ์อันพิสดารด้วยมือของเปาโล” (กิจการ 19:11)

การบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

จุดประสงค์อื่นของการวางมือคือ เพื่อการบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีตัวอย่าง 5 ประการซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือกิจการเกี่ยวกับการที่คนได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

ตัวอย่างประการแรกคือ สาวกในห้องชั้นบนในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อวันเพนเทคอสต์ อ่านเรื่องนี้ได้ใน กิจการ 2:1-4

ตัวอย่างอื่น ๆ คือคนกลับใจใหม่ในสะมาเรียใน กิจการ 8:14-20, เซาโลแห่งทาซุสใน กิจการ 9:17, คอธเนลีสและครอบครัวใน กิจการ 10:44-46, และสาวกที่เมืองเอเฟซัส ใน กิจการ 19:1-6

ตัวอย่าง 3 ประการเรื่องคนที่แสวงหาการบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการวางมือโดยผู้เชื่อคนอื่น :

* กิจการ 8:18 กล่าวว่า “โดยการวางมือของอัครสาวก เขาก็ได้ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์”

* ในเมืองดามัสกัส, อานาเนียวางมือลงบนเซซาโล เพื่อให้เขากลับมีสายตาดูเหมือนเดิม และได้รับการเติมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

* ในเอเฟซัส สาวกซึ่งเปาโลได้รับใช้เขานั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังจากที่เปาโลได้วางมือลงบนเขา

การวางมือไม่ใช่วิธีเดียวที่คนได้รับบัพติศมาพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในห้องชั้นบนในกรุงเยรูซาเล็มและในบ้านของคอธเนลีส คนได้รับประสบการณ์นี้โดยไม่มีผู้ใดวางมือบนเขา แต่บนพื้นฐานของตัวอย่างเหล่านี้ เราพบว่าการแสวงหาการบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการวางมือให้แก่เขานั้นเป็นไปตามพระคัมภีร์

การส่งผ่านของประทานฝ่ายวิญญาณ

จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งของการวางมือ เพื่อส่งผ่านของประทานฝ่ายวิญญาณ

เปาโลเขียนถึงทิโมธีว่า :

“อย่าละเลยความสามารถที่มีอยู่ในตัวท่านซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านตามคำพยากรณ์ เมื่อคณะผู้ปกครองได้เอามือวางบนท่าน” (1ทิโมธี 4:14)

เปาโลอ้างถึงประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณของทิโมธีอีกครั้ง :

“อันของประทานของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในท่าน โดยที่ข้าพเจ้าได้เอามือวางบนท่านนั้น ขอเตือนว่าท่านจงกระทำให้รุ่งเรืองขึ้น” (2 ทิโมธี 1:6)

การวางมือบวกรับของประทานแห่งการพยากรณ์เพื่อนำทาง, หนุนใจและทำให้ ทิโมธี เข้มแข็งขึ้น เพื่อทำให้งานรับใช้พระเจ้าของเขาสำเร็จสมบูรณ์

การมอบหมายคนงานคริสเตียน

จุดประสงค์อื่นของการวางมือคือ เพื่อมอบหมายคนงานคริสเตียน “มอบหมาย” หมายถึงให้สิทธิอำนาจ กระจายงานหรือส่งออกไปทำพันธกิจ

ในขณะที่ผู้นำฝ่ายวิญญาณกำลังรออยู่ต่อหน้าพระเจ้าที่เมืองอันติโอก

“เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าและถืออดอาหาร พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า

“จงตั้งบารนาบัสกับเซาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น”เมื่อถืออดอาหารอธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับเซาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป เหตุฉะนั้นท่านทั้งสองที่ด้รับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงลงไปเมืองเซอูเคียและได้แล่นเรือจากที่นั่นไปยังเกาะไซปรัส”

(กิจการ 13:2-4)

พระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่า พระเจ้าได้ทรงตรัสบอกเป็นการส่วนตัวกับเปาโล และบารนาบัส เกี่ยวกับงานที่พระองค์ทรงปรารถนาให้เขาทำก่อนที่พระองค์จะตรัสแก่ผู้นำคริสตจักรในที่ชุมนุม การเปิดเผยในที่สาธารณะเป็นการยืนยันถึงการทรงเรียกที่เขาได้รับมาแล้ว

ผู้นำไม่ได้ส่งเปาโลและบารนาบัสไปในงานพันธกิจอย่างทันทีทันใด เขาใช้เวลาอธิษฐานและถืออดอาหารการส่งคนทั้งสองไปในนั้นสำเร็จสมบูรณ์โดยการวางมือโดยผู้นำคริสตจักร

เปาโลได้วางมือบนทิโมธีด้วย เพื่อมอบหมายงานรับใช้แก่เขา

“อันของประทานของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในท่าน โดยที่ข้าพเจ้าได้เอามือวางบนท่านนั้น ขอเตือนว่าท่านจงกระทำให้รุ่งเรืองขึ้น”

(2 ทิโมธี 1:6)

กางวางมือเพื่อมอบหมายคนงานคริสเตียนนั้นได้ใช้อย่างเปิดเผยต่อผู้เป็นมิชชันนารี และผู้รับใช้ การเจิมของมัตถายกคนแรก ๆ (กิจการ 6:1-6) นั้นตามมาโดยการวางมือ

“คนทั้งเจ็ดนี้เขาให้มายืนต่อหน้าพวกอัครทูตแล้วพวกอัครทูตก็อธิษฐาน และวางมือบนเขา”

(กิจการ 6:6)

หน้าที่คนเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้ง ในคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็มเป็นที่รู้จักกันใน

ตำแหน่งของ “มัคนายก” วิธีการแต่งตั้งมัคนายกได้ให้ไว้ในกิจการ 6:3-6 อัครทูตได้ให้ ความ
 รับผิดชอบต่อชุมชนที่จะเลือกคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง

คนเหล่านี้ถูกนำมาต่อหน้าอัครทูต ผู้ซึ่งได้วางมือลงบนเขาและอธิษฐาน โดยวิธีนี้
 อัครทูตได้แสดงให้เห็นว่าเขายอมรับคนเหล่านี้ว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
 เขา มอบคนเหล่านี้แด่พระเจ้าสำหรับงานที่เขาถูกเลือกและถ่ายทอดสติปัญญาฝ่ายวิญญาณ
 ของอัครทูตเองให้แก่เขาซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานนี้

การถวายเด็กทารก

การให้บัพติศมาแก่เด็กนั้นไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ เพราะเด็กไม่อาจที่จะสำนึก
 ผิด

หรือมีความเชื่อ ซึ่งเป็นคุณสมบัติของการบัพติศมา

แต่โดยการวางมือ เราสามารถถวายเด็กและมอบให้อยู่ในการปกป้องรักษา การทรง
 นำและการอวยพรของพระเจ้า

“แม้พระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านี้วางพระหัตถ์บนเขา แล้วทรงอวยพรให้”

(มาระโก 10:16)

ข้อควรระวังเป็นพิเศษ

พันธสัญญาใหม่ได้ให้ข้อควรระวังเกี่ยวกับการวางมือ

“อย่าด่วนเอามือวางเจิมผู้ใด และอย่ามีส่วนร่วมในการกระทำบาปเลย จงรักษาตัว
 ให้บริสุทธิ์”

(1 ทิโมธี 5:22)

เพราะว่าการถ่ายทอดฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้น เมื่อคุณวางมือลงบนผู้ใดหรือเขา
 วางมือ

บนคุณจึงเป็นการฉลาดที่จะระวังในปฏิบัตินี้

ถ้าบุคคลที่วางมือ ไม่มีคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ การกระทำเช่นนี้ก็ไม่เกิดผล

มีข้อพระคัมภีร์ โดยเฉพาะเกี่ยวกับว่าใครควรมีคุณสมบัติที่จะวางมือบนผู้อื่นเพื่อส่ง
 ผ่านผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณ

ผู้เชื่อ

ผู้เชื่อสามารถวางมือลงบนผู้อื่นได้

“มีคนที่ไหน หมายถึงคนเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่นคือเขาจะขับผีออกโดยนามของ

เรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้ คนป่วย แล้วคนนั้นจะหายโรค” (มาระโก 16:17-18)

คุณสมบัติของผู้เชื่อที่แท้จริงได้ให้ไว้ในบทที่แล้ว เมื่อเราศึกษาเรื่องหลักการของการ
สำนึกผิดจากความประพฤตินำไปสู่ความตาย และความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า

อัครทูตและสาวก

“เมื่อซีโมนเห็นว่า คนเหล่านั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการวางมือของอัครทูต”
(กิจการ 8:18)

“แล้วอานาเนียก็ไป และเข้าไปในตึกวางมือบนเซาโด กล่าวว่า “พี่เซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซูได้ทรงปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้า มาเพื่อท่านจะเห็นได้อีก และเพื่อท่านจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์”
(กิจการ 9:17)

อัครทูตและสาวกเป็นคนที่ได้รับการแต่งตั้งและการเจิมจากพระเจ้า เขาเป็นผู้เชื่อที่เติบโตแล้ว และเป็นตัวอย่างของผู้นำที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

สมาชิกในคณะผู้ปกครอง

“อย่าละเลยความสามารถที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งได้ทรงประทานให้แก่ท่านตามคำพยากรณ์แล้ว เมื่อคณะผู้ปกครองได้เอามือวางบนท่าน” (1 ทิโมธี 4:14)

มาตรฐานที่สูงได้ถูกวางไว้สำหรับผู้ปกครอง ซึ่งได้บันทึกไว้ใน 1 ทิโมธี 3:1-7 และ ตีโต้ 1:6-9

สรุป

จุดประสงค์ 5 ประการของการวางมือในพันธสัญญาใหม่คือ

- หมายสำคัญเหนือธรรมชาติ (เช่น การรักษาโรค การขับผี ฯลฯ)

- การบำเพ็ญตบะในพระวิญญูญาณบริสุทธิ
- การส่งผ่านของประธานฝ่ายวิญญูญาณ
- มอบหมายงานแก่คนงานคริสเตียน
- การถวายเด็กทารก

การเข้าใจและการวางมือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะพระเยซูทรงชี้แจงว่า การปฏิบัติเช่นนี้เป็นส่วนองงานรับใช้ของคริสตจักร

การวางมือเป็นการปฏิบัติฝ่ายวิญญูญาณซึ่งไม่ได้กระทำในหลาย ๆ คริสตจักรในปัจจุบัน แต่ว่า... จงพิจารณาว่าการประกาศข่าวประเสริฐจะได้ผลมากเพียงไร ถ้าผู้เชื่อทุกคนมีประสิทธิภาพในการวางมือ เพื่อรักษาโรคและทำการอัศจรรย์

...จงพิจารณาว่าการประกาศข่าวประเสริฐจะได้ผลมากเพียงไร ถ้าของประธานฝ่ายวิญญูญาณได้ถูกส่งผ่านไป และคนงานคริสเตียนได้รับมอบหมายให้ทำงานโดยการวางมือเป็นประจำ

ชื่อ

1. จงให้ตัวอย่างของพันธสัญญาเดิม 3 ตัวอย่างเกี่ยวกับการวางมือ

2. จงให้จุดประสงค์ 5 ประการสำหรับการวางมือที่เปิดเผยในพันธสัญญาใหม่

3. เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำของบทนี้

4. ให้ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง ซึ่งยืนยันว่าการวางมือยังคงมีต่อไปภายหลังจากที่พระเยซูเสด็จสู่สวรรค์แล้ว

5. ให้นิยามคำว่า “การวางมือ”

6. พระคัมภีร์กล่าวถึงผู้ใดเป็นพิเศษว่ามีคุณสมบัติในการวางมือ

7. ถ้าข้อความใดถูกให้เขียน “ถ” ลงในช่องว่างข้างหน้าข้อนั้น และถ้าข้อความใดผิดให้เขียน “ผ”
 - a _____ ถ้าไม่มีความรู้สึกถึงฤทธิ์อำนาจ เมื่อมีการวางมือแล้วก็หมายถึงว่าการวางมือไม่มีประสิทธิภาพ
 - b _____ การวางมือจะใช้ได้ในการมอบหมายภาระแก่คนงานคริสเตียน

- C _____ พระคัมภีร์สอนว่าใครก็ได้มีคุณสมบัติที่จะวางมือลงบนผู้อื่น
- d _____ การวางมือเป็นวิธีเดียวที่คนจะได้รับการบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์
- e _____ ของประทานฝ่ายวิญญาณอาจส่งผ่านไปได้โดยการวางมือ
- f _____ ไม่ควรใช้การวางมือกับเด็กทารกเพราะว่าเขายังไม่เข้าใจ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 7

1. ดูหน้า 2
 - ยาโคบวางมือบนเอฟราอิมและมนัสเสห์
 - ซนอิสราเอลวางมือบนพวกเลวี

- โมเสสมอบหมายภาระแก่โยชูวา
- 2. ดูหน้า 96
 - หมายถึงคัมภีร์เหนือธรรมชาติ
 - การบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - การส่งผ่านของประทานฝ่ายวิญญาณ
 - การมอบหมายภาระแก่คนงานคริสเตียน
 - การถวายเป็นเครื่องบูชา
- 3. “ฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่นั่น มีใจกล้ากล่าวด้วยความวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ได้ทรงรับรองตำแหน่งพระคุณของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสองทำหน้าที่สำคัญและการอัศจรรย์” (กิจการ 14:3)
- 4. “มีคนที่ไหน หมายถึงคัมภีร์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะจับมือออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลก ๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขาและเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนนั้นจะหายโรค” (มาระโก 16:17-18)
- 5. การวางมือคือกริยาซึ่งคนหนึ่งวางมือของเขาลงบนอีกคนหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์ฝ่ายวิญญาณที่แน่ชัด และตามด้วยการอธิษฐานหรือการพยากรณ์ หน้า 94
- 6. หน้า 99
 - ผู้เชื่อ
 - อัครทูตและสาวก
 - สมาชิกของคณะผู้ปกครอง
- 7. a ผ หน้า 96 e ถ หน้า 98
 b ถ หน้า 98 f ผ หน้า 99
 c ผ หน้า 99
 d ผ หน้า 97

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

การศึกษาคำพยากรณ์ที่พระเยซูทรงกระทำในระหว่างการรับใช้ของพระองค์ในโลกนี้ จงสังเกตว่าพระองค์ทรงใช้การวางมือเพื่อส่งผ่านพระพรฝ่ายวิญญาณอย่างไรและเมื่อไร

การนำคนที่ตายแล้วให้กลับมีชีวิต

บุตรสาวของไยรัส

มัทธิว 9:18-19, 23-35

บุตรชายของหญิงม่าย	ลูกา 7:11-15
ลาซารัส	ยอห์น 11:1-44

การรักษาโรค

คนโรคเรื้อน	มัทธิว 8:2-3
คนไข้ของนายทหาร	มัทธิว 8:5-13
แม่ยายของเบโตร	มัทธิว 8:14-15
ชาวเศคารา	มัทธิว 8:28-34
คนง่อย	มัทธิว 9:2-7
หญิงโลหิตตก	มัทธิว 9:20-22
คนตาบอด	มัทธิว 9:27-31
คนใบ้และถูกผีเข้า	มัทธิว 9:32-33
ชายมือลีบ	มัทธิว 12:10-13
คนตาบอด เป็นใบ้ ถูกผีเข้า	มัทธิว 12:22
ลูกสาวของชาวคานาอัน	มัทธิว 15:21-28
เด็กเป็นลมบ้าหมู	มัทธิว 17:14-18
คนตาบอด	มัทธิว 20:29-34
คนหูหนวกและเป็นใบ้	มาระโก 7:31-37
ผู้ชายมีวิญญาณชั่ว	มาระโก 1:23-26
คนตาบอดที่เบธไซดา	มาระโก 8:2-26
ผู้หญิงหลังโกง	ลูกา 13:11-13
คนโรคมานน้ำ	ลูกา 14:1-4
คนโรคเรื้อนสิบคน	ลูกา 17:11-19
หูของทาสของมหาปุโรหิต	ลูกา 22:50-51
ลูกชายของข้าราชการ	ยอห์น 4:46-54
คนป่วยที่เบธไซดา	ยอห์น 5:1-9
คนตาบอดแต่กำเนิด	ยอห์น 9

ข้อสังเกต

ในการศึกษาของคุณ จะพบว่าพระเยซูไม่เคยใช้รูปแบบที่เหมือนกันทุกครั้งที่ในการทำอัศจรรย์ บางครั้งพระองค์ทรงใช้การวางมือและบางครั้งก็ไม่ได้ใช้ บางทีพระองค์อธิษฐาน ในขณะที่บางครั้งพระองค์เพียงแค่พูดพระวจนะแห่งการรักษาโรค บางครั้งพระองค์อนุญาตให้หมู่คนสังเกตดูขณะที่พระองค์กระทำการอัศจรรย์ ในบางครั้งพระองค์ก็ไม่อนุญาต

พระเจ้าทรงกระทำการหลายวิธีต่าง ๆ กันในการทำหมายสำคัญแห่งการอัศจรรย์ เพื่อยืนยันพระวจนะของพระองค์ การวางมือเป็นเพียงหนึ่งในหลาย ๆ วิธีซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการรักษา